

Nostalgi på Södra Latin

På kvällen den 25 september 2019 hade ett drygt 40-tal medlemmar i Föreningen Södra Latinare samlats i skolans pampiga musiksals för att lyssna till Anders Tallbo, student -68.

Anders är författare till bl.a. boken "Stockholmsblues" som innehåller åtskilliga skildringar av skolan och dess lärare.

Med tanke på lokalen vi hade samlats i var det naturligt att Anders – och andra deltagare, som gärna fyllde i – till en början uppehöll sig vid musikläraren, den understundom koleriske men i grunden vänlige musikdirektören Rosengren. Han gjorde sig bl.a. känd genom propagerandet för sina fotriktiga (?) platta och breda skor. En annan sträng på Rosengrens lyra var detta med bänkarna. Utrangerade biografbänkar, parkbänkar m.m. som han lät anskaffa för att förhöja intrycket av musiksalen. Till Rosengrens upptåg hörde, fick vi höra, att han vid ett tillfälle spelade på sitt dragspel och det ankom på eleverna att kasta pengar på honom. Rosengren hade också en särskild visa som sjöngs för att få eleverna att masa sig ut på rasterna, något som ibland satt långt inne.

I sin bok, som han delvis högläste ur, hade Anders använt fingerade namn på lärarna. Men auditoriet hade inga större svårigheten att identifiera de verkliga personerna bakom dessa namn. Det gällde t.ex. biologiläraren Elvers. Många av de närvarande hade starka minnesbilder av hans lektioner, och då alldeles särskilt den som handlade om örats uppbyggnad. Elvers hejdade då klassen på väg in mot biologisalen och lät korridorens olika sektioner representera delar av örat. Eleverna fick då också spela roller i berättelsen om hur vår hörsel fungerar. Mycket suggestivt minns jag att jag själv tyckte det hela var.

Nästa exempel var kemiläraren Rislund, som ville ha allvarliga elever men som bakom ett stundtals kärvt tilltal egentligen var en stor humorist.

Men Anders nöjde sig inte med att berätta eller läsa ur sin bok. Han trakterade också sin gitarr och framförde då bl.a. den dråpliga visan om den utfestade studerandens morgonvandring längt Götgatan och så småningom hemkomst. Visan framfördes ursprungligen på en morgonsamling, vilket rektor var måttligt förtjust över.

Anders uppehöll sig också vid sådant som hände utanför lektionssalarna, som t.ex. när man i skolans närhet hade hittat en bil av äldre modell, en Dodge, som man kunde ta sig in i för att sitta där och tjuvröka i lugn och ro. Detta tillhåll fick tacknamnet "Pettersson".

Avslutningsvis fick vi höra om hur Anders motvilligt men ivrigt påhejad av den s.k. Greven hade medverkat i det långtifrån riskfria tillgreppet av ett stycke uppstoppad gorilla ur ett förrådsutrymme på skolans vind.

Ja, det var verkligen en kväll i nostalgins tecken i musiksalen, en kväll vi tror uppskattades av de närvarande medlemmarna. Nostalgin steg till nya höjder under eftersitsen på Restaurang Esperia dit de flesta följde med.

Boken, som är från 1989, finns inte längre i bokhandeln. Men titta gärna efter den, liksom föregångaren "Ljuva femtiotal: en nostalgisk berättelse" från 1987, på bokborsen.se.

Nu hoppas vi i styrelsen att ni alla bokar in fredagen den 15 november. Då avslutar vi FSL:s 90-årsfirande med det 90:e årsmötet i skolans aula. Särskild inbjudan kommer om några veckor.

